

کودکان معلول ایران چند نفرند؟

پدیدآورده (ها) : رضوی زاده، مانی
علوم سیاسی :: گزارش :: آبان 1387 - شماره 202
از 35 تا 35
آدرس ثابت : <http://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/398191>

دانلود شده توسط : عمومی user2314
تاریخ دانلود : 17/04/1395

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) جهت ارائه مجلات عرضه شده در پایگاه، مجوز لازم را از صاحبان مجلات، دریافت نموده است، بر این اساس همه حقوق مادی برآمده از ورود اطلاعات مقالات، مجلات و تألیفات موجود در پایگاه، متعلق به "مرکز نور" می باشد. بنابر این، هرگونه نشر و عرضه مقالات در قالب نوشتار و تصویر به صورت کاغذی و مانند آن، یا به صورت دیجیتالی که حاصل و بر گرفته از این پایگاه باشد، نیازمند کسب مجوز لازم، از صاحبان مجلات و مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) می باشد و تخلف از آن موجب پیگرد قانونی است. به منظور کسب اطلاعات بیشتر به صفحه [قوانین و مقررات](#) استفاده از پایگاه مجلات تخصصی نور مراجعه فرمائید.

کودکان معلول ایران چند نفرند؟!

در شماره قبل مطلبی پیرامون اهمیت توجه به معلولان آورده شد. در ادامه مباحث این حوزه مطلب زیر آورده شده است.

کتاب پیام آزادی به هشت زبان ترجمه شد

مانی رضوی زاده

mani.razavizadeh@gmail.com

کتاب پیام آزادی اثر ادیب برومند، شاعر ملی ایران به هشت زبان ترجمه شد. سعید مقدم، مدیر سایت ادیب برومند با اعلام این خبر افزود: کتاب جهانی پیام آزادی که توسط فریدون کمالی‌نیا به انگلیسی ترجمه شده بود، در کشور فیلیپین به زبان‌های ایتالیایی، اسپانیایی، چینی، ژاپنی، کره‌ای، تاگالوگ (فیلیپینی) و اسپرانتو ترجمه و به صورت کتاب الکترونیک منتشر شده است. مقدم گفت: این اثر بین‌المللی توسط گروهی از روزنامه‌نگاران ایرانی و فیلیپینی که به آثار و ادبیات معاصر ایران علاقه‌مند هستند، آماده شده است.

خانم ریسانتو مدیر این پروژه اعلام کرد: سال گذشته با مطالعه کتاب پیام آزادی علاقه‌مند شدم که آن را به زبان تاگالوگ ترجمه کنم که به پیشنهاد و همت عده دیگری از دوستان، این اثر ارزشمند به زبان‌های دیگر نیز ترجمه شد. این روزنامه‌نگار افزود: سال گذشته نیز آثار شاعران نامداری همچون: حافظ، سعدی، فردوسی و رودکی توسط عده‌ای در مانیل ترجمه و منتشر شد.

وی اظهار امیدواری کرد که در آینده‌ای نه چندان دور سایت بین‌المللی ادیب برومند با نام شاعر بین‌المللی آغاز به کار کند. همچنین سعید مقدم خبر داد که این اثر به زبان‌های دیگری نیز در حال ترجمه است. کتاب پیام آزادی یکی از آثار ادیب برومند است که در حمایت از جنبش‌های آزادی‌خواهی در کشورهای استعمارزده و هواداری صلح و آزادی سروده شده است.

ضرورتی دوچندان دارد، چراکه به خاطر نیازهای متفاوت روحی و جسمی این‌سنین، توجه به آموزش و بهداشت و تفریحات آنان اهمیت بسیار دارد و برنامه‌ریزی کلان در این زمینه نیازمند آمار دقیق است.

سرشماری سال ۸۵ مجموع تکمیک سنی افراد دارای معلولیت در سنین تحصیل را حدود دویست هزار نفر برآورد می‌کند. اما طبق اعلام سازمان آموزش و پرورش استثنایی در سال ۸۶، ۸۵ هزار دانش‌آموز در هفت گروه نابینا، ناشنوا، کم‌توان ذهنی، اختلالات رفتاری، معلولان یادگیری و چند معلولیتی تحصیل می‌کنند. اینجاست که آمار مدیر مرکز آموزش و پرورش استثنایی استان همدان در گفتگو با خبرگزاری فارس تکان‌دهنده جلوه می‌کند: تنها نیم درصد دانش‌آموزان استثنایی کشور زیر پوشش مراکز آموزش پرورش استثنایی هستند!

سوالی که مطرح می‌شود این است که آیا مابقی این تعداد در مدارس عادی مشغول به تحصیلند یا اساساً کودکانی فراموش شده‌اند که حتی از تحصیل هم محروم مانده‌اند؟ یا شاید هیچ کلام از این آمارها تمام واقعیت را بیان نمی‌کنند؟ چنین تناقض‌های آماری در بخش‌های دیگر هم مشهود است اما به نظر می‌رسد برای تأمین خدمات رفاهی، بهداشتی، آموزشی و فرهنگی کودکان معلول ایرانی، ابتدا باید به برآورد درستی از تعدادشان برسیم. به یاد داشته باشیم همه‌ی افراد جامعه، حق داشتن فرصت‌هایی برابر در زندگی را دارند. شناخت کامل و رسیدگی سریع به وضعیت کودکان معلول، گام مهمی است برای دستیابی به این هدف و بنای آینده‌ای بهتر.

آلبرت اینشتین در جایی گفته است: «تا زمانی که حتی یک کودک ناخرسند روی زمین وجود دارد، هیچ کشف و پیشرفت جدی برای بشر وجود نخواهد داشت». و به راستی که اگر چنین دیدگاهی در جوامع انسانی فراگیر بود، و اگر به آسایش و رفاه و سلامت جسمی و روحی کودکان توجه بیشتری می‌شد، دنیای زیباتری داشتیم. دنیایی که کودکان بزرگ شده‌اش، آن قدر بزرگ باشند که کودکی را جدی بگیرند!

تمام ادیان و اخلاق بشری، تلاش داشتند تا با احترام نسبت به حقوق کودکان، شور و نشاط و سلامت و آینده‌ی انسان را تضمین کنند. از همین‌رو در سالیان اخیر سعی شد به این نگرش، جنبه‌ی قانون و قراردادی نیز داده شود. کنوانسیون حقوق کودک معروف‌ترین سند در این باره است که جمهوری اسلامی ایران نیز با تصویب مجلس شورای اسلامی به آن پیوسته است و طبق ماده ۹ قانون مدنی، اسناد الزام‌آور بین‌المللی در حکم قانونند.

ماده ۲۳ این کنوانسیون در مورد حقوق کودکان معلول می‌گوید: «حکومت‌ها اعلام می‌دارند که اگر یک کودک دارای نقص بدنی یا عقلی است، باید در عین معلولیت خودش، یک زندگی شایسته‌ی انسانی داشته باشد. زندگی‌ای که در آن، حیثیت او محفوظ باشد و شرکت فعال و مستقل او در زندگی جمعی تسهیل گردد». و نیز «حکومت‌ها اعلام می‌کنند که کودک معلول، دارای حق حمایت ویژه حکومتی است و باید تا حد ممکن، برای آن کودک و والدین و یا سرپرست او امکانات مناسب را فراهم نمود».

باتوجه به این الزام و قوانین دیگر داخلی، سازمان آمار و سازمان بهزیستی کشور در قدم اول موظف به شناسایی همه کودکان معلول هستند. برخی آمار تطبیقی جهانی، متوسط تعداد معلولان هر کشوری را ۳ درصد اعلام می‌کردند و باتوجه به شرایط خاص ایران (وقوع جنگ تحمیلی و آمار بسیار بالای تصادفات جاده‌ای) تا قبل از سال ۱۳۸۵ رقمی حدود سه میلیون نفر اعلام می‌شد. اما در سرشماری عمومی نفوس و مسکن کشور آن سال، جمع افراد دارای معلولیت یک میلیون و دوازده هزار نفر اعلام شد! این در حالی است که سال گذشته سازمان بهزیستی کشور تعداد معلولان تحت پوشش را چهارصد و هفتاد هزار نفر اعلام کرد. به سخنی دیگر، طبق اعلام رسمی هنوز بیش از نیمی از افراد معلول، تحت پوشش نهاد قانونی حمایتی خود درنیامده‌اند. اما شناخت وضعیت کودکان و نوجوانان معلول